

## Ana - Vatan

İktidarın propaganda parasıyla şişirilmiş kibirli şairi misin?  
Köşesini her devran dönen bir yazar?  
Bir sandalyeye mahkûm edilmiş gazi?  
Mezar taşıdaki üniformalı resme ağlayan bizar?

Kocasını her görüşte suçlayan bir anne misin  
Devletten önce ebed olan oğlunu kutsamadı diye  
Terk edilmiş bir gelin ömrünü sadakate harcamış  
Herkes gibi misin  
Hüznümün sahibidir sevdiğim diyen.

Şükret ki çocuğun bir ihanetin zincirinde halka olmadı  
Devletimiz bu konuda çok ehil.  
Şükret ki oturduğun sandalye altın değil  
Onun istediği hep önünde anadilinle eğil  
Ehillerimiz (!) bu konuda doyurulmamış birer sefil.

Oğlun "fırtınalı gemi" isimli bir ülkenin denizinde annesinin gözlerine bakarken boğuldu  
Kahramanlık öyküleriyle büyüttün babasını görememiş kızını  
Galipler bildi mi senin izzetini  
Ganimet bildiler kıymetli hüznünü.  
Her feryadına sağır kulaklar  
Yansın şimdi oğlundan kutsal tanımayan analar  
Ve anasından çok sevdiği yurdunu savunan evlatlar.

Gün bir örtünün arkasına saklanıp perde ederken hislerini,  
Ya gözü hırsına mühürlenmiş sen,  
Kahrolsun dedin anneler yangınlarıyla,  
Doyar mısın söylediklerin ulaşınca ölen çocuklarına,  
Sevindin mi sallandırdığın her bedeninin nefesine,  
Ümitsizlik ektin toprağına ve gömdün elinle eski sevdiklerini.

Savaşçı olsun diye efsunladığın yürek,  
Daha hiç savaşmadan hiç sevişmeden,  
Bir hücrede,  
Devlete bir sırt ağrısı oldu.  
Sen sandın dağ gibi yüklendin ülkeni,

Yaşlı iktidar gözü dönüp ağrısından kurtulmak istediğinde,  
Sandın mı, harcamaz kendi fakir evladını.

Senin oğlunla onun çocuğu bir aynada karşılaştı  
Bir bilgisayar oyunu gibi birbirini bilmeyen iki beden aynı ekranı paylaştı  
Kimin bakışı galip geldi, kimin savaşçısı  
Ekrandaki perdenin arkasına kimler hangi RAM'de üşüştü  
Ne zalim görebildi aynada boyunu  
Ne mazlum sonunda kazandığı oyunu  
Kime ölüme sevinmek düştü.

**Serdar Gülsoy**